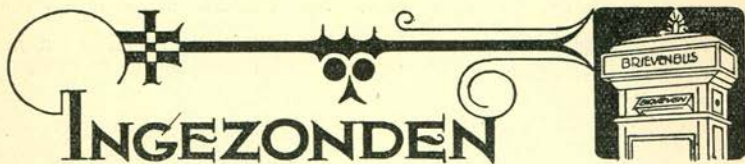

INGEZONDEN

Geachte Collega,

Het komt mij voor, dat het H. B. niet zeer gelukkig is geweest bij de regeling van de omzetbelasting voor zoover het den tandarts betreft en dat er wel wat met ons wordt gesold.

Tot vóór eenige jaren waren wij tandarts en meenden wij, dat iedereen wel wist wat voor soort inboorling dat was.

Maar de fiscus had behoefte aan geld. De belastingschroef werd een slag vaster aangedraaid.

Wetende, dat niet iedereen een juiste aangifte van zijn inkomen deed, werden de boeken nagezien.

Dit kon bij den tandarts niet geschieden zonder schending van het beroepsgeheim, dus werd de tandarts bevorderd tot koopman en mocht als zoodanig zijn boeken laten inzien.

Toen kwam de technicuskwestie en werd de tandarts over één kam geschoren met onbevoegden en wetsontduikers.

En weer had de fiscus geld nodig en vond de omzetbelasting uit. Om den tandarts daar óók bij te betrekken werd hij bevorderd tot fabrikant. Echter ten onrechte, want een tandprothese heeft handels- noch marktwaarde, dus ook geen verkoopwaarde. Zoo'n prothese heeft slechts waarde voor één persoon, d.i. de patiënt. Wordt de prothese door den patiënt geweigerd om welke reden ook, dan heeft die voor niemand eenige waarde. Een kunstarm- of been kan nog zeer goed voor een ander bruikbaar zijn, dan voor den patiënt voor wien ze gemaakt zijn, maar een tandprothese nooit.

Bovendien komt de aanslag in de omzetbelasting overeen met een verhooging van de inkomstenbelasting voor den tandarts, want ik geloof niet dat er één collega de omzetbelasting zijn patiënten in rekening zal brengen. Wij zijn koopman, noch fabrikant, noch winkelier, wij zijn niet anders dan tandarts.

Wanneer onze inkomsten-belasting direct met een paar opcenten was verhoogd, had iedereen dit onbillijk gevonden, nu het gaat via de omzetbelasting, gaat men, zelfs het H. B. daarmee accoord.

Ware de Minister consequent geweest, dan zouden niet alleen de losse prothesen belast zijn geworden, maar evenzeer bruggen, kronen, inlays, stifttanden en zelfs de gewone vullingen. Want ten slotte is

alles wat men maakt of voortbrengt door samenvoeging van verschillende stoffen fabricatie.

Aangezien het wel eenige moeilijkheid schijnt opgeleverd te hebben, waar de tandarts eindigt en de fabrikant begint, heeft men op een willekeurige plaats de scheidingslijn getrokken.

Voortaan zullen we onze losse-prothese-patiënten geen honorarium voor tandheelkundige hulp meer in rekening brengen maar hun een factuur zenden. Voor aan UEd. geleverde X kunststanden.

Wanneer worden we nu werknemers en zal er voor ons geplakt moeten worden?

Met coll. groet,

E. C. SMITH.

* * *

Wij kunnen ons begrijpen, dat de inzender niet enthousiast is over hetgeen de Wetgever ten onzen opzichte heeft bepaald, maar meenen toch een paar kantteekeningen te moeten maken bij eenige minder juiste voorstellingen.

Het H. B. is bij de regeling van de Omzetbelasting gelukkig, noch ongelukkig geweest, aangezien het met die regeling niets te maken heeft gehad! Het heeft slechts getracht de wijze waarop de tandartsen bij die regeling werden betrokken, voor hen zoo min mogelijk onaangenaam te maken en de administratieve rompslomp tot een minimum terug te brengen.

Dat de promotie tot „fabrikant” ook de instemming van het H. B. niet had, behoeft ternauwernood vermeld! Aan het feit zelf bleek echter niets te veranderen en — dit eenmaal zoo zijnde — wil het ons voorkomen, dat de getroffen regeling, dank zij ook de medewerking van het Departement, de minst ongelukkige is.

Dat de tandarts tot koopman is bevorderd, is niet juist, daar de koopman *verplicht* is op een bepaalde wijze boek te houden en dit voor den tandarts *niet* het geval is. De laatste zal echter moeten kunnen aantoonen, dat zijn opgave klopt met de cijfers en zal zich daarbij niet langer achter zijn beroepsgeheim kunnen verschuilen.

Aangezien dit beroepsgeheim daarbij geen gevaar behoeft te loopen, kunnen wij de onbillijkheid hiervan niet inzien.

Wat de laatste vraag betreft, zouden wij willen zeggen dat, wanneer de belasting in dezelfde mate stijgt als het aantal tandartsen, het ons niet uitgesloten lijkt dat collega *Smith* zelfs daarop nog een antwoord beleeft.

Red.